

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. 07/42099 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 26 november 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 november 2007 is appellante in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

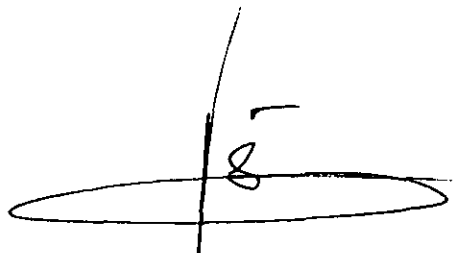
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 december 2007

53.

Verzonden: 19 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 8300
3503RH UTRECHT

• Utrecht

Regio Utrecht
Korpsonderdeel 9 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door B.R. Groothuis
Telefoon 030-8591400
Fax 030-8591287
V-nummer / Zaak / Zaak - 02M1/2007
Datum 02/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND lokatie:	Mariboeur	
Doelemer:	6117.22.8 008	
ULAD ontvangstdatum:		
Brieft:		
IND ontvangst:	05 NOV 2007	
Registratie in:	naam mdr:	unit:
INDIS:	datum:	
invoer-:	naam mdr:	unit:
controle:	datum:	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Bernard Reinder Groothuis, inspecteur van het regionaal politiekorps Utrecht, beleeft met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdelinge, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Afghanistan
Nationaliteit(en) : Onbekend, Afgaanse
Geslacht : vrouwelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Daze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- onvoldoende middelen van bestaan heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Utrecht
Datum : 02/11/2007

V.nl

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 6. Nov. 14:13

Tijd

: 21:00 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
B.R. Groothuis

Handtekening
Zodanig Verord.
VD-1139

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelinge uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

V.nl

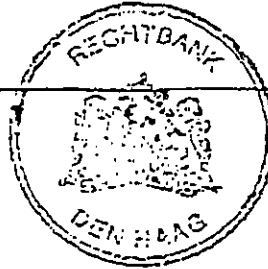
Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 6. Nov. 14:13

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/42099 VRONTN

**uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer d.d. 26 november 2007**

inzake

, geboren op , van (gestelde) Afghaanse nationaliteit,
geboren
, geboren op

eiseres, verblijvende in Huis van Bewaring Noorderzand te Heerhugowaard,
gemachtigde: mr. M.J.W. Melchers, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

gemachtigde: mr. C. Bijsterbosch, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Verweerder heeft op 2 november 2007 aan eiseres met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw opgelegd.

1.2 Eiseres heeft hiertegen op 7 november 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Ingevolge artikel 94, eerste lid, Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 19 november 2007. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw verklaart de rechtbank het beroep gegrond en beveelt zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan, indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiseres heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel van bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Daartoe heeft zij - samengevat weergegeven - het volgende aangevoerd. Na aanhouding wegens verdenking van winkeldiefstal stond op 2 november 2007 om 10.05 uur de identiteit van eiseres en (on)rechtmatigheid van verblijf vast. Om 15.05 uur is eiseres door een agent van de vreemdelingenpolitie Utrecht gehoord in het kader van een verdenking van overtreding van artikel 197 van het Wetboek van Strafrecht. Daarna is eiseres om 19.45 uur overgedragen aan de vreemdelingenpolitie en is om 21.00 uur

zaaknummer: AWB 07/42099 VRONTN

blad 2

de maatregel van bewaring opgelegd. Omdat eiseres gedurende die periode continu verbleven heeft op het politiebureau Paardenveld was voor toepassing van artikel 50, derde lid, van de Vw geen aanleiding. Omdat alles over eiseres al bekend was, was toepassing van artikel 50, tweede lid, van de Vw evenmin aan de orde. Eiseres heeft geconcludeerd dat zij gedurende voormelde periode zonder rechtsgeldig titel van haar vrijheid ontnomen is geweest. In het kader van de vervolgens uit te voeren belangenafweging dient volgens eiseres in ogenschouw te worden genomen dat zij een alleenstaande moeder is van twee minderjarige kinderen. Weliswaar is zij ongewenst verklaard, maar volgens eiseres is zij niet is veroordeeld voor ernstige feiten. Eiseres heeft erop gewezen dat zij op 22 november 2007 in bezwaar wordt gehoord. Mede gelet hierop is eiseres van mening dat met een lichter middel had kunnen worden volstaan. Volgens eiseres is het tegenstrijdig dat verweerder haar enerzijds wenst te horen omtrent haar ongewensverklaring en anderzijds haar probeert uit te zetten. De maatregel van bewaring frustreert haar recht om bij de hoorzitting aanwezig te zijn. Voorts heeft eiseres aangevoerd dat verweerder zich ervan dient te vergewissen of haar uitzetting niet in strijd is met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiseres stelt dat getoetst dient te worden aan de criteria als neergelegd in de Wijziging Vreemdelingen-circulaire 2000 (WBV) 2007/33. Ten slotte heeft eiseres ter zitting de vraag gesteld of zicht op haar uitzetting naar Afghanistan daadwerkelijk bestaat.

2.3 Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.4 Niet gebleken is dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring niet in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten.

2.5 Uit het proces-verbaal van bevindingen van 3 november 2007 (gedingstuk B2) blijkt het volgende. Eiseres heeft bij haar strafrechtelijke aanhouding een valse naam opgegeven en heeft nadien andere personalia genoemd die volgens haar de echte zijn. Het in beslag genomen paspoort en rijbewijs zijn vals. Daarop is een onderzoek ingesteld naar de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie van eiseres. Daarbij is vastgesteld dat eiseres niet beschikte over een geldig document voor grensoverschrijding, waaruit haar identiteit, nationaliteit dan wel verblijfsrechtelijke positie blijkt. Na controle bij de vreemdelingenpolitie bleek dat de door eiseres in tweede instantie genoemde personalia geregistreerd stonden met de status onrechtmatig. Deze personalia bleken echter niet vermeld te zijn in de basisadministratie persoonsgegevens, maar gaven bij het raadplegen van de politieregisters de melding ongewenste vreemdeling. Het proces-verbaal vermeldt verder dat eiseres op 2 november 2007 om 19.45 uur op last van de Officier van Justitie is heengezonden en dat zij op hetzelfde tijdstip is opgehouden voor verhoor en ter beschikking is gesteld van de afdeling Vreemdelingenpolitie Utrecht. Het verbaal vermeldt dat eiseres is opgehouden "omdat haar identiteit [Bijv. "niet" ggk paraaf] was vastgesteld en omdat zij geen rechtmatig verblijf heeft, dan wel niet onmiddellijk bleek dat zij rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 50 lid 3 van de Vreemdelingenwet".

2.6 De rechtbank stelt vast dat het strafrechtelijk voortraject op 2 november 2007 om 19.45 uur is beëindigd. Niet is gebleken dat vóór dat tijdstip vreemdelingenrechtelijke bevoegdheden zijn aangewend. Aansluitend is eiseres blijkens het proces-verbaal van overbrenging en ophouding overgebracht naar een plaats van verhoor en kwam zij daar op 2 november 2007 om 19.45 uur aan en werd zij opgehouden. Met in achtneming van de

zaaknummer: AWE 07/42099 VRONTN

blad 3

uitspraak van de Afdeeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 17 oktober 2002 (JV 2002/442) mochten bij deze ophouding van eiseres de in het kader van de strafrechtelijke aanhouding verkregen gegevens omtrent de identiteit van eiseres tot uitgangspunt worden genomen. De rechtbank houdt het ervoor dat in het proces-verbaal van bevindingen, zoals hiervoor vermeld, kennelijk abusievelijk het woord "niet" is tussengevoegd. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat niet is gebleken dat de door eiseres in tweede instantie genoemde personalia onjuist zouden zijn en dat zij door die onjuiste tussenvoeging in haar belangen is geschaad. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de identiteit van eiseres onmiddellijk kon worden vastgesteld als bedoeld in artikel 50, derde lid, van de Vw. Dat de overbrenging van eiseres krachtens die bepaling feitelijk inhield het verplaatsen van eiseres in hetzelfde politiebureau, maakt naar het oordeel van de rechtbank niet dat verweerder niet van die bevoegdheid tot overbrenging gebruik mocht maken. Overigens is niet bestreden dat gedurende de daarop volgende ophouding eiseres – onder meer – is gefouilleerd en gehoord, zodat geen grond voor het oordeel bestaat dat de bevoegdheid daartoe is aangewend voor een ander doel dan waartoe die is verleend. Derhalve kon de overbrenging en ophouding van eiseres op artikel 50, derde lid, van de Vw worden gebaseerd. De rechtbank concludeert dat het betoog van eiseres dat haar vrijheid op 2 november 2007 tussen 19.45 uur en 21.00 uur zonder rechtsgeldige titel is ontnomen, niet slaagt.

2.7 Voorts heeft eiseres betoogd dat met de onderhavige maatregel van bewaring haar recht wordt gefrustreerd om in bezwaar te worden gehoord omtrent haar ongewenstverklaring. De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat de hoorzitting in het kader van het bezwaar van eiseres tegen de ongewenstverklaring zal plaatsvinden op 22 november 2007. Ter zitting heeft verweerder verklaard dat eiseres zal worden gelicht en bij de hoorzitting aanwezig zal zijn teneinde haar te horen omtrent de ongewenstverklaring. Het betoog van eiseres treft dan ook geen doel.

2.8 Het standpunt van eiseres dat verweerder vanwege de zorg voor haar twee minderjarige kinderen en vanwege voormelde hoorzitting had moeten volstaan met het opleggen van een lichter middel, volgt de rechtbank niet. Onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 6 september 2005 (JV 2005/452) kan de rechtbank het oordeel of verweerder met een lichter middel kon volstaan slechts zeer terughoudend toetsen. Verweerder heeft, gelet op de gronden van bewaring, in het bijzonder de gronden dat eiseres ongewenst is verklaard en zich niet heeft gehouden aan haar vertrektermijn, kunnen concluderen dat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat eiseres zich aan haar uitzetting zal onttrekken en dat met een lichter middel dan bewaring niet kon worden volstaan.

2.9 Met betrekking tot het betoog van eiseres dat in het kader van haar inbewaringstelling verweerder zich ervan dient te vergewissen of uitzetting niet in strijd is met artikel 3 van het EVRM, in welk verband zij verwijst naar de criteria opgesomd in WBV 2007/33, overweegt de rechtbank als volgt. Zoals de AbRS eerder in haar uitspraak van 7 juni 2002 (JV 2002/270) heeft geoordeeld, wordt een beroep op de bescherming van artikel 3 van het EVRM slechts beoordeeld in het kader van een aanvraag om een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw. Nu eiseres evenwel ongewenst is verklaard zal haar betoog inzake de schending van artikel 3 van het EVRM in deze procedure dienen te worden beoordeeld. Aangezien het voorliggende betoog niet is gericht tegen een besluit over die ongewenstverklaring, kan het betoog niet leiden tot het ermee beoogde doel.

zaaknummer: AWB 07/42099 VRONTIN

blad 4

2.10 De laatste beroepsgrond die eiseres heeft aangevoerd betreft de vraag of er daadwerkelijk uitzettingsmogelijkheden naar Afghanistan zijn. Verweerder heeft in dat verband verklaard dat eiseres eerst in persoon dient te worden gepresenteerd bij de Afghaanse autoriteiten in Londen teneinde haar nationaliteit door hen te laten vaststellen. Daarna zal het Afghaanse Ministerie van Vluchtelingen zaken en de UNHCR worden gevraagd of er bezwaar is tegen de terugkeer van eiseres naar Afghanistan. Als de desbetreffende instanties geen bezwaar hebben, kan eiseres worden uitgezet via en naar Verweerder heeft verklaard reeds twee personen op deze wijze te hebben uitgezet en heeft verder aangegeven dat de route via nog in onderzoek is. Eiseres zal worden geplaatst op de uitzetlijst van Afghaanse vreemdelingen die in bewaring verblijven. Gelet op de verklaringen van verweerder ter zitting en de door verweerder ter zitting overgelegde uitspraak van 5 oktober 2007 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle (AWB 07/33523), is de rechtbank van oordeel dat niet geoordeeld kan worden dat geen zicht op uitzetting binnen afzienbare tijd bestaat. Gelet hierop ziet de rechtbank in deze beroepsgrond geen aanleiding om de bewaring op te heffen.

2.11 Gelet op het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat de toepassing noch tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring ten aanzien van eiseres in strijd is met de Vw. Evenmin is gebleken dat bij afweging van alle daarbij betrokken belangen de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2.12 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden. De opheffing van de maatregel van bewaring wordt niet bevolen. Gelet hierop bestaat evenmin grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.13 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

zaaknummer: AWB 07/42099 VRONTN

blad 5

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.P. Glerum en in het openbaar uitgesproken op 26 november 2007.

De griffier:

mr. M.P. Groenewoud

De rechter:

mr. M.P. Glerum

afschrift verzonden op:

26 NOV. 2007**Rechtsmiddel**

Ingevolge artikel 95 van de Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Datum : 3 december 2007
Ons kenmerk : IND HB 07.167m
Uw kenmerk :

Melchers Advocaten

Per post en per fax 070 3651380

Raad van State
Afd. Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
7027	B - 3 DEC 2007
ZAAKNR. 200708400	
AAN: V3	PAR:
BEHANDELD: DD:	

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN (vreemdelingenbewaring)

Dit hoger beroep wordt ingediend door:

geboren van Afghaanse nationaliteit, verblijvende in de PI
Noorderzand, Franklinstraat 2 te Heerhugowaard,

in deze zaak woonplaats kiezende te 3581 HP Utrecht aan de Emmalaan 35, Postbus 13028,
3507 LA, ten kantore van de advocaat mr M.J.W. Melchers, die verklaart tot het instellen van dit
hoger beroep bepaaldelijk door haar te zijn gevolmachtigd.

Verweerder is de Staatssecretaris van Justitie te Den Haag.

komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zitting
houdende te Utrecht, van 26 november 2006 (procedurenummer 07/42099).
Kopie van de uitspraak gaat hierbij (productie 1).

Grief 1

Deze grief richt zich tegen de verwerping van het verweer ter zake van de overdracht van politie
naar vreemdelingenpolitie (zie r.o. 2.5 en 2.6). Uit de gedingstukken blijkt dat eerst
strafrechtelijk is aangehouden en vervolgens overgedragen aan de vreemdelingenpolitie.

Toelichting

Raadpleging van het VAS of welk andere registratiesysteem leidt in de strafzaak tot de
ontdekking dat zij gesignaleerd staat wegens de ongewenstverklaring. Derhalve wordt in het
kader van de strafzaak ook p-v opgemaakt van art. 197 Sr. Wegens de specifieke deskundigheid
die daarbij vereist is houdt een opsporingsambtenaar van de vreemdelingenpolitie zich daarmee
bezig.

Op vrijdag 2 november 2007 hoort hij nadat dus al duidelijk was geworden wie zij was.
Dit gebeurt allemaal voordat zij om 19.45 uur wordt overgedragen aan de vreemdelingenpolitie.

Het moet er dus voor worden gehouden dat ten tijde van de overdracht de gegevens omtrent
identiteit en onrechtmatigheid verblijf al ruimschoots bekend waren. Het p-v is echter onduidelijk
daar er in de kantlijn op pagina 3 van gs 2 staat: Bijv. "niet" ggk.

Is nu toepassing gegeven aan art. 50 lid 2 of 3 ?

Het p-v dient daarin nauwkeurig te zijn.

mr. H. Cornelis
mr. M.J.W. Melchers
mr. A.M. Beuwer
advocaten en procureurs

R.M. Soren
G.C. Schwartz
W.L. Takken
bureauleiding

Het is onterecht dat de rechtbank hineininterpreteert en spreekt van een kennelijk abusievelijke toevoeging. Deze onduidelijke relatering in het p-v had al moeten leiden tot gegrondverklaring van het beroep.

Uiteindelijk dient op grond van de vaststaande gegevens te worden geoordeeld dat uitsluitend de weg van art. 50 lid 3 openstond, voorzover het betreft de vraag of de identiteit nu wel of niet vaststond. Deze was immers al ruim voor de overdracht aan de vreemdelingenpolitie bekend. Echter, voor toepassing van de ophouding ex art. 50 lid 3 Vwet is geen enkele reden daar de betrokkene zich al in de cellengang van de politie bevond. In die cellengang van het politiebureau, worden zoals in ieder politiebureau in Nederland illegale vreemdelingen en strafrechtelijk gedetineerden vast gehouden.

Art. 50 lid 3 is bedoeld voor overbrenging. Van overbrenging is echter in casu geen sprake omdat er geen sprake is van een feitelijke verplaatsing van de vreemdeling (de betrokkene blijft gewoon in dezelfde cel) bij de overdracht naar de vreemdelingenpolitie. De overdracht is zuiver administratief.

Het is onbegrijpelijk dat de rechtbank stelt dat de overdracht een feitelijke verplaatsing inhield en evenzeer onjuist dat de rechtbank van mening is dat ondanks dit gegeven verweerder toch van die bevoegdheid gebruik kon maken.

Immers, die bevoegdheid is gegeven voor vervoer. De MvT: *Daarnaast kunnen voortaan ook personen naar een plaats voor verhoor worden overgebracht van wie zowel de identiteit als het niet-rechtmatig verblijf in Nederland onmiddellijk kan worden vastgesteld. Op grond van artikel 19 van de huidige wet is het niet mogelijk om een persoon over te brengen naar een plaats bestemd voor verhoor, indien diens identiteit na de staandehouding wel bekend is. Met de voorgestelde wijziging wordt ook een rechtstitel gegeven voor het vervoer van een vreemdeling na expiratie van een strafrechtelijke detentie en voor het horen van een vreemdeling met het oog op uitzetting.*

Daaraan doet niet af dat vervolgens is gefouilleerd en gehoord. Dat is immers gebeurd in het kader van een in de visie van onrechtmatige ophouding en legitimeert die ophouding niet.

Deze ophouding maakt de daaropvolgende bewaring ook onrechtmatig. meent dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek (een uur en een kwartier onrechtmatige vrijheidsbeneming) en de daardoor geschonden belangen.

Het gaat om een alleenstaande moeder van twee kinderen (waarvan de verblijfplaats onbekend is). wenst haar kinderen voor uitzetting te behoeden en is niet bereid de verblijfsplaats door te geven. Zij is inderdaad ongewenst verklaard, doch niet wegens veroordelingen voor ernstige feiten (zie uittreksel JD) en bovendien is het bezwaarschrift gericht tegen de ongewenstverklaring van dien aard dat het niet bij voorbaat kennelijk ongegrond wordt verklaard. Reden waarom er op 22 november 2007 een hoorzitting is gehouden.

Grief 2

Deze grief richt zich tegen hetgeen door de rechtbank onder 2.7 is overwogen.

Toelichting

Het is wellicht wat ongelukkig geformuleerd waar gesteld is dat uitzetting de procedure inzake de ongewenstverklaring frustreert. Verwezen wordt naar de ter zitting overgelegde pleitaantekeningen (productie 2).

Het gaat om het principe: enerzijds de beslissing van de IND dat een ongewenst verklaarde vreemdeling gehoord moet worden op het bezwaarschrift (waar art. 3 EVRM zie WBV 2007/33 aan de orde komt), anderzijds een bewaring ter fine van uitzetting. Als een uitzetting onrechtmatig wordt geacht, dient de bewaring te worden opgeheven. In dat beoordelingskader doet het er niet toe dat de uitzetting nog niet op handen is. Het gaat niet aan om iemand uit te willen zetten en daarvoor in bewaring te nemen terwijl anderzijds besloten is dat de betrokkene wordt gehoord. Dit klemt eens te meer daar het vaste jurisprudentie is van uw Afdeling dat een beroep op schending van art. 3 EVRM niet aan de orde komt in de bewaringszaak, maar in de procedure tegen de ongewenstverklaring. Door een procedure door een (mogelijke) uitzetting te frustreren wordt betrokkene een effectieve remedy onthouden.

Grief 3

Deze grief richt zich tegen r.o. 2.8.

Toelichting

Het is gelet op de belangen van de kinderen zelfs bij terughoudende toetsing van de vraag of met een lichter middel had kunnen volstaan, onterecht dat de rechtbank meent dat met het oog op de ongewenstverklaring en de aanwijzingen van onttrekking aan haar uitzetting verweerder niet met een lichter middel kon volstaan. In dit verband wordt wederom gewezen op de lopende procedure tegen de ongewenstverklaring, waar art. 3 EVRM centraal staat.

Immers, nagenoeg iedereen die in bewaring is gesteld heeft zich niet gehouden aan de vertrektermijn. Het is toch niet voorstelbaar dat met haar twee jonge kinderen niet bereid zou zijn zich niet aan een meldplicht te houden. Het is niet onbegrijpelijk dat zij tot op heden niet is teruggekeerd naar Afghanistan; dit zou anders zijn als er tot in de verste verte geen sprake zou zijn van eventuele moeilijkheden bij terugkeer. Gelet op de strekking van WBV 2007/33 valt de weigerachtigheid van om vrijwillig terug te keren goed te begrijpen.

Verweerder heeft niet gezamenlijk met haar kinderen aangetroffen, staande gehouden en in bewaring gesteld. Verweerder heeft uitsluitend in bewaring gesteld. Van haar kan niet verwacht worden dat zij de verblijfplaats van haar kinderen onthult. Door haar in bewaring te stellen wordt onvoldoende rekening gehouden met de belangen van haar kinderen. Verweerder moet erin berusten dat uitzetting eigenlijk geen reëel perspectief is nu door de uitzetting van haar kinderen gescheiden gaat worden en omgekeerd. Anders zou dit zijn indien verweerder met haar kinderen samen had aangetroffen en in bewaring had gesteld.

REDENEN waarom: u verzoekt dit hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en het bij de rechtbank ingesteld beroep gegrond te verklaren, een schadevergoeding vast te stellen, onder veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding.

M. Melchers.
gemachtigde.

